

ВОЛИНЬ

Український часопис

Рік II.

Неділя 19 квітня 1942 р.

Ч. 29 (57).

ФІРЕР

Дня 20 квітня цього року, кінчає Вождь Німецького Народу Адольф Гітлер 53 роки життя. П'ятдесят три роки тому, народилася людина, яка силою своєї духовності зростає в сьогоднішніх поняттях людини до надлюдських розмірів. Те все, що стається на наших очах, ті всі, без сумніву історично-епохальні важні події, які змінюють обличчя теперішнього світу, не дарувала історії самостійно природа, чи якийсь собі простий збіг обставин. Це все записується в історію Великим ім'ям — Адольф Гітлер.

Праця і боротьба — це два шляхи, якими Муж цей прямує ціле своє життя до досягнення поставлених завдань перед Ним і — Його Народом. Шляхами цими прямує він систематично вперед аж до нинішнього дня, віддавши себе цілковито ідеї. В цьому й сила геніальності цієї людини.

Адольф Гітлер походить з простої урядничої родини, з невеличкого містечка в Баварії, Браунау. За молодих років визначається він своїм непохитним характером, та вступає добровільно, до армії. Чотири роки бурхливо проходять йому, як простому воєвкові на фронті. При кінці війни 1918 року зростає його інтерес до політики, і довший час лікується в лікарні. В цей час власне наставив трагічний епізод світової війни для Німецького Народу — Версальський мир. Німеччина була змушена понести відповідальність за Світову війну, що привело до упадку моральної сили народу. Версальський диктат перекреслює всі права Німеччини в всесвітній політиці, ослаблюючи її мілітарно та покриваючи територіально.

Адольф Гітлер був тим, який мабуть найбільш глибоко пережив цей упадок свого народу. Він записався до гандбургу. Виздоровівши, віддається він ґрунтовній і енергійній праці. Він закладає політичну партію, яка на початках налічувала лише сім осіб. З цього балачка, що не число людей, а життєвість і продуманість ідеї та твердість проводу мала рішучий вплив. Це була Націонал-соціалістична Робітничая Партія, яка згодом росте потужно в динамічну силу, покличем: «Німецьчина, пробудись!» Тут гуртуються найкращі сили німецького народу яких боротьба була спрямована в першу чергу проти внутрішнього безладдя в Німеччині проти рішень Версалью, проти інтернаціоналістичного марксо-комунізму та проти світового жидівства.

В році 1924 попадає Гітлер за одиноким публічним виступом до в'язниці, де опрацює свою знаму книгу «Майн кампф» — («Моя боротьба»). Тут виразно уложив він програмові тези націонал-соціалістичного руху. Після року 1920 прихотять страшні часи політичної і економічної кризи. Народ німецький був тоді роздроблений на безліч менших і більших партій. Наступають постійні зміни кабінетів, чия влада все більше втрачає свій авторитет. Найбільш турботою і тягарем держави стають 8.000.000 безробітних. В усіх ділянках громадського життя, у великій мірі займають місця жиди, які бачили там цілий час авангардом комунізму. Німеччина котилася до цілковитого розвалу.

Прийшов однак день 30 березня 1933 року. Маршал Гінденбург, тодішній президент Німецької Держави, покликає на голову уряду Адольфа Гітлера.

Звідси починає Фірер нову сторінку історії Німеччини. Відразу починається інтенсивна праця над внутрішнім упорядкуванням держави. Цілковито ліквідується комуністична партія, виключається з публічного та політичного життя жидівство, відкривається дорога до здобуття вартості праці. Починається здорова, ґрунтовна реорганізація цілого суспільства. Глибоко розвивається соціальна опіка. Регулюються також справи сільськогосподарського життя на твердих економічних законах.

Вже за два роки зникає безробіття та виникає навіть потреба спровадження робітників за границю. Скреслюється також пункт Версальського договору, яким було заборонено Німеччині мати армію, і розбудовується потужна збройна сила народу. Все це йшло і розвивалося ґрунтовно, систематично, скорим темпом. Німеччина росла в потугу. Перевищує здорову внутрішню реформу держави, ведеться рівночасно боротьба за міжнародне становище Німеччини. Постанови Версальського диктату мусіли бути усунені. Розгорнулася велика зовнішня політична — дипломатична діяльність. Фірер, як і Фюрер, мав право зводити спірні питання, які були відкриті. Положення загострюються.

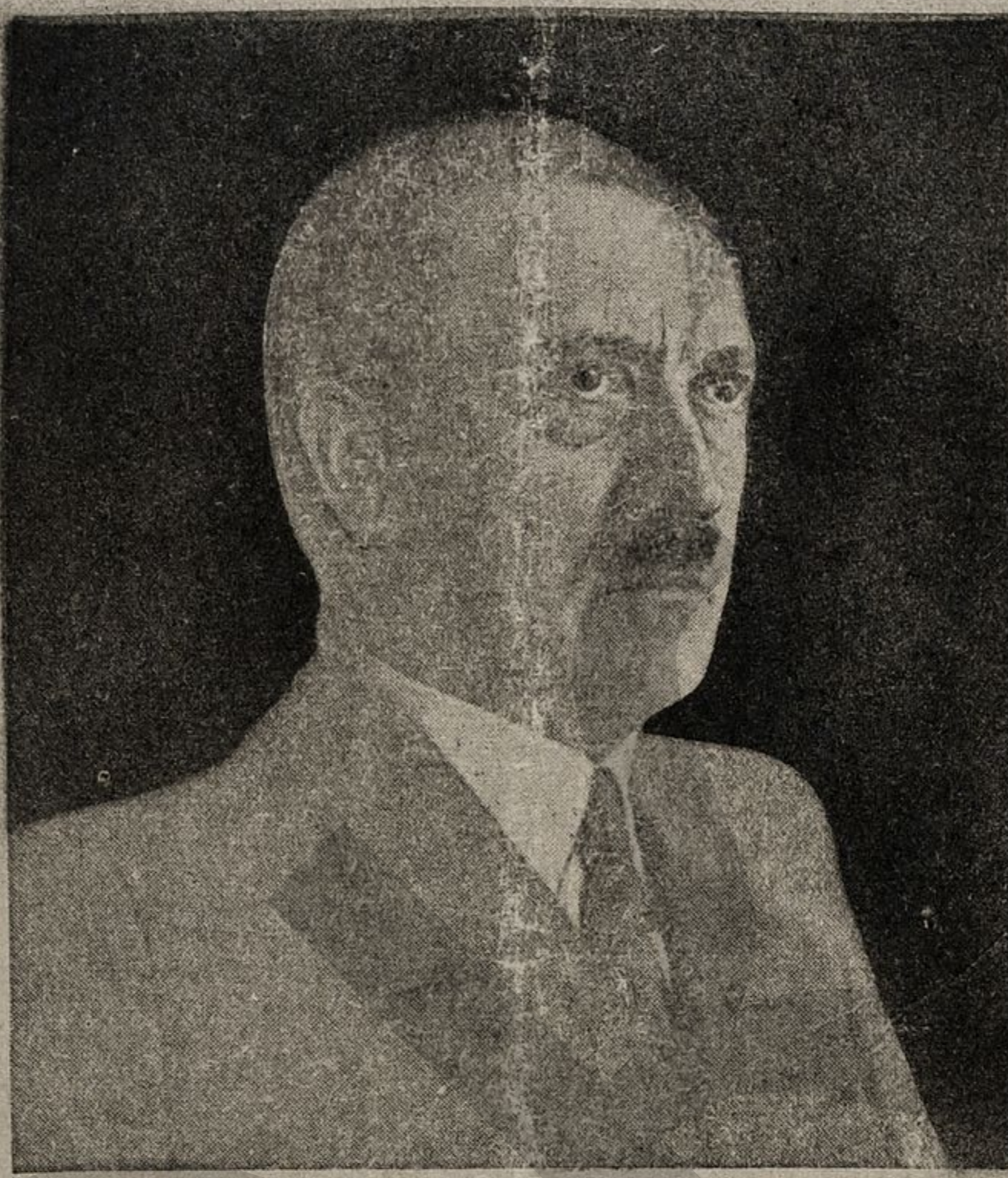
Надренія, Австрія, Чехословаччина — це перші явні і відкриті кроки Фірера проти Версалью. В цей час народ німецький уявляв собором уже найбільшу матеріальну й духовну міць Європи. Матеріально міцний тому, що мав велику мілітарну силу, а духовно тому, що був з'єднаний під одним прапором, підпорядкований одному проводові, одному жовдві.

Стара Європа не вірила в силу цього народу та мирні пропозиції Фірера легковажила і так прийшло до остаточного збройного конфлікту 1939 року. Як розвивалися далі факти та вислід військових подій, ми всі наглядно переконалися. На протязі 2-х років здобуває німецька армія цілу Західню Європу. Сьогодні ведеться велика боротьба на довжелезному фронті східно-європейського континенту. Світ переконався, що упевнення Фірера, не є лише мертві слова, це є рівнозначне з чимом, це певна їх реалізація. Комунізм і його носії тоять перед неминучою загибеллю.

Ми українці в цій боротьбі бачимо інше майбутнє і нашого народу — доля Нової Європи буде й нашою долею. Нам наглядно багато можна навчитися з боротьби Адольфа Гітлера і його народу, тому невідкично треба мати продуману ідею яка б оформлювала стремління нації, приймала під увагу реальні можливості, намагаючи поступово обставини і на цьому ґрунті підпорядковуючи всіх в єдине ціле, дисципліноване і працездатне. Працювати, отже якнайбільше в тому напрямі щоб спричинитися до остаточної побіди над комунізмом — це є наше чергове завдання!

Ми знаємо добре що страшну потугу, яка знівечила й згубила нашу найбільш національну цінність, тому боротьба з нею є нашою життєвою потребою. Ми віримо в перемогу німецької зброї та нової всеєвропейської ідеї, бо її втілює в життя великий вождь Адольф Гітлер. Його перемога є й нашою перемогою!

А. М.

З Головної Кватири Фірера

Успіхи німецьких військ

Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

14 квітня 1942.

На півострові Керч і в До-нецькому басейні крім місцевих випадів слабших ворожих сил, не відбувалися ніякі суттєві дії. Німецькі бойові літаки пошкодили влучним поцілом бомби великий советський корабель — цистерну в одній пристані Кавказького побережжя. На середньому відтинку східного фронту під час успішних власних наступальних дій здобуто більше число місцевостей. На окремих позиціях відбито сильніші, підтримувані танками, наступли ворога. На північному відтинку фронту окружено і знищено ворожу бойову групу.

В часі від 9 до 13 квітня розбито на східному фронті 175 ворожих танків.

Як уже повідомлено у спеціальному повідомленні, заатакували німецькі підводні човни у Північному морі конвой, що вишлю з Мурманська і затопили два американські транспортні загальної поємності 12.200 р.б.т., з яких один був уже пошкоджений бомбами німецьких літаків. Бойові літаки затопили з цього ж самого конвою корабель — цистерну в 4.000 р.б.т., і пошкодили один великий торговельний корабель, так само, що треба рахуватися з його втратою.

В Атлантиці затопили підводні човни 12 ворожих торговельних кораблів сукупної поємності 104.000 р.б.т. Майже всі ці кораблі, між якими було 7 великих кораблів — цистерн, стурбовано безпосередньо бі-

З арени боїв у Східній Азії

ДНБ. Банкок. Радіо Дельгі повідомляє з Дельгі, що японський натиск на фронті Іраваді ще збільшився. На цілому секторі проходять сильні бої. Зайняття Міянган, положеного 45 км. на південний схід від Магае, спричинило дальший відворот британських ча-

„WOLHYNEN“
ZEITUNG FÜR WOLHYNEN
Rivne, Deutsche-Strasse Nr. 89

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
РІВНЕ вул. НІМЕЦЬКА Ч. 89.

ТИЖНЕВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ підполковника Кравце

ДНБ. Берлін.

Маси снігу на широких рівнинах Сходу починають танути, а в безконечних болотах та струмочках тонуть зимові надії советів. Більші та менші більшовицькі одиниці пробують ще тут і там атакувати німецькі лінії. Але їх всюди відбивається, завдаючи їм високі втрати. Така сама доля стрінула й особливо сильний та добре підготований наступ, який виконано на півострові Керч, при співділанні багатьох танкерів та летунських одиниць. Але і тут більшовики віднесли дуже важкі втрати: 72 танкерів знищено, а 29 унерухожено. Нехай ті числа будуть мірилом більшовицьких втрат. Навпаки ж німецькі наступальні дії, не зважаючи на дуже великі теренові труднощі, проходили дуже успішно. Так нпр. знищено окружені коло Волохова більшовицькі сили. На Сході буде проходити ще багато воєнних дій, в яких з приходом весни, німецька перевага буде з тижня на тиждень зростати. Велика зимова офензива Кремлю закінчилася. Широко задумано та з пересадок розголошеної цілі не досягнуто. Свідомість цього викликає в Лондоні та Вашингтоні міжнародний обсерваторів, які бачать справи такими, якими вони є та дразнять тих, які замикають очі, щоб не бачити «нового».

Ті обсерваторії пізнали це «нове», це нова річ, що Англії мусить вести світову війну. До тепер світова війна означала що світ воював на приказ Англії всецільно проти Німеччини. Так було в 1914 та 1918 рр. Сьогодні положення змінилось: замість панувати над морями ломлять собі в Лондоні голову над тим, як утримати три важні морські сполучення, а саме: морську дорогу на Близький Схід, до Мурманська та між Англією і Америкою. Вже не говориться про «Далекий Схід», тепер вони вдовольняються морською дорогою на «середній Схід». Але й вона вже не певна, як цього показує доля авіо-

матки «Гермес» яка затонула на очах цейлонців. «Перший раз від багатьох генерацій, находимося в поважному та слабшому положенні проти могутнього противника на морі. Наша флотія так повітряна як морська сильно відчуває його перевагу. Таке положення ще не існувало в нашій історії». Так пише «Дейлі Мейл», й ця свідомість є для Англії нова. І ще третя річ є нова: що чужі і власні народи не повинуються Англії, та зламався меч, який все борюся за Англію на континенті. Крім того Англія не чистилася з тим, що німецькі підводні човни будуть ширити знищення серед Атлантичної торговельної флотії, а особливо серед дуже важних кораблів-цистерн, в такому дразливому терені, як прибережні американські води. Військові звідо-лення подавали в цьому тижні два рази зів'язання вислідів: Атлантичний океан прогложує не менше ніж 28 торговельних кораблів загальної тонажності 198.000 р.б.т. У Вашингтоні та Лондоні думають змінити все більш круте військове положення, таким способом, що хочуть бути сильними у вирішних місцях. Така розв'язка була б добра, коли б було відомо, де шукають тих найважливіших «вирішальних» місць. Державні секретарі дотепер все ще визначають ті місця і на будуче не передають нікому іншому. Лондон знає, що тільки нападаючий вибирає вирішальне місце, тому ра-то укладає офензивні плани. Однак, коли Мальта і Середнє море стали пеклом, а число затоплених на життєвих морських дорогах кораблів за-трашливо зростає, ті плани важко здійснити. Досвід з Ст. Лазера не захоплює до цього. Але Літвінов і Майський наполегливо домагаються офензивного «другого фронту». Новий по-гол ЗДА в Самарі заявив, що «поміч для Москви — це най-краща дорога, щоб допомогти Англії». Так замикається той блудний круг, в якому один очікує помічі від другого, а жоден не знає, де прийдє наступний удар.

З ДАЛЕКОГО СХОДУ

Японське Верховне Командування для північного Борнео

ДНБ. Токіо.

Цісарська головна квартира повідомила про створення японського верховного командуван-

ня для Північного Борнео. Верховним командувачем назначено генерал — лойтнанта маркіза Тошінарі Маеда.

Японці затопили 20 ворожих кораблів

ДНБ. Токіо.

Як повідомляє Домей в діях флотії на Індійському океані затоплено 20 ворожих кораблів. Окрім цього переловлено радіевою дорогою охлики інших ворожих кораблів, щоб спішити їм з поміччю.

Компетентні військові круги повідомляють далі, що дії япон-

ської флотії, які почалися 5 квітня вранці атакою на Ко-льомбо, продовжуються. Повідо-мляють, що ворог мав дотепер дуже значні втрати. Здається, що британці все більше стягають флоту з індійських вод. Японці уживають в індійських операціях також підводних човнів.

Втрата британського літаконосця

ДНБ. Токіо.

Авіоматка типу Гермес, про затоплення якої повідомляє японська головна квартира, мала 10.850 тонн у витиску води. Її швидкість виносилася 25 вузлів. Літаконосець був пригатований прийняти 20 літаків, його зала-га складалася з 664 чол.

Крейсери типу Бірмінгем мають витиск води в 9.100 тонн. Їхня швидкість виносить 32,5 вузлів. Вони мають площу лі-таків і можуть везти зі собою

три морські літаки. Залого складається з 700 чол. Крейсери типу Емерельд мають витиск води в 7.550 тонн. Скорість виносить 33 вузлів. Вони одночасно мають літакову площу і можуть везти один морський літак. Залого скла-дається з 574 чол. Втрата британського літако-носця Гермес potwierджена, як про це повідомляє британська служба звідомлень, з урядового англійського боку

ТВОРЕЦЬ НОВОЇ ЄВРОПИ

УК. РІВНЕ. Саме нам судилося бути свідками і причасниками творення нового світу. Якраз наше покоління приймає участь в епохальному змаганні, якого, що вартісне в Європі, проти зворотної форми сучасного невідчуження — капіталізму і більшовизму. Всі ми свідомі величч наших часів і всі ми знаємо, що творець цієї нової епохи в житті народів, яка оце саме починається, — це Фірекер Великогомицького Народу Адольф Гітлер.

Хто такий Адольф Гітлер? Ким є ця людина, якої ім'я відкривається історія Нової Європи, який чоловік, що в часи складних визволення хорватів, словаків, народів Остланду, українців й інших? Хто є тим поманним, якого Провидіння благословило на святий бій за звільнення людства від жидівського пюгавства і більшовицької чуми?

Сам Адольф Гітлер відповідає на це в своїй промові перед Райхстагом 30.1.1937: «Я самий, як поклонники довір'я народу Фірекер, виходжу з нього. Всі мільйони німецьких робітників знають, що на чолі Райху не стоїть якийсь чужий літерат, або апостол інтернаціональної революції, лише німець з їхніх власних рядів». Воно так і є. Адольф Гітлер це якраз геній, що є еманцією свого народу. Це винятковий державний муж, якого вивернула німецька нація і який веде цю наймогутнішу націю світу від перемоги до перемоги. Такий провідник, як Адольф Гітлер не може мати жодної нації, бо їх поява найтісніше зв'язана з усіма духовними надбаннями нації, залежна від національного потенціалу.

Винятковим провідником є не тільки Адольф Гітлер, також і ті люди, якими він керує з допомогою яких творить новий світ, — виняткові. «Чудово жити в такому часі, який перед своїми людьми ставить великі завдання» — ось що сказав Фірекер у своїй промові у Мюнхені 15.10.1933. Таке прозвучало «вірною» Адольфа Гітлера і його народу. Те у ньому, що ті всі величезні завдання, які перед Фірекером і великонімецьким народом поставили тверді часи змагання за бути чи не бути культурного світу, гідно були виконані.

Для великонімецького народу після версальського диктату настали прикричі часи. Світлове жидівство, яке поставило собі за мету заволодіти цілим світом, розкладало націю. Але години тяжкого приниження були одночасно народженням Нової Німеччини. Тоді, коли всі верстви населення охопила безнадійність, коли в Німеччині

розпашувалося жидівство, комуна, та інтернаціональний хапшаль, була лише одна людина, яка не згадала віри в свій народ, і яка прагнула до здродження німецької держави — Адольф Гітлер. 14 років лорів він з гуртом своїх найближчих співробітників, невідомий, без грошей і без зброї, проти найсильнішої мафії світу — жидівства та його траоантів. Ставка боротьби була величезна — привернення мільйонів до боротьби увінчалася успіхом. Націонал-соціалізм переміг. З цієї перемоги починається новий період історії Європи і навіть світу. Починається доба нечуваного досі розквіту, яку майбутні історики зватимуть добою Адольфа Гітлера.

«Мужем є лише той, хто як муж бореться і обороняється. А народом є тільки той народ, до якого в випадок потреби, як народ виступити на поле бою». — Ось того вчив німців Адольф Гітлер (Промова 27.4.1923 у Мюнхені). Що німецький народ пішов за наукою свого Фірекера, особливо про це добре знаємо ми, українці. Бо якраз наша земля була тим полем бою, на якому великонімецький народ мусів виступити. Виступити не тільки в обороні своїх власних життєвих інтересів, але в обороні європейської культури, та в обороні глобальних моральних — жидівськими можновладцями народів. Ворогами воєнків Адольфа Гітлера були не тільки червоні воєнки Советського Союзу, проти них пішла не тільки ціла маса заліза, але також — природа найтвердіша від десятків років зима, жакхливі холоди і снігові були найгіршішим ворогом. І ця жакхлива зима була останньою шансою рятунку інтернаціонального жидівства і більшовії. Сталін не жалів людей. Мільйони їх посилали на певну смерть, щоб тільки зломити німецькі позиції. Але на західній обороні німців розбилися всі ворожі намагання. Зима закінчилася, більшовики втратили мільйони людей і силу свого воєнного матеріалу, а німецькі позиції залишаються далі там, де були восени, ба, й більше — висунулися наперед.

Так виступив на поле бою німецький народ. Перемоги в Польщі, Франції, Норвегії, на Балканах і на Сході, це не тільки успіхи німецького воєнка, це теж вислід жертв цілого народу, який Адольф Гітлер перетворив у наймогутніший національний моноліт. В цій війні йде про нове обличчя світу. Фірекер і його люди творять новий кращий світ.

Українському народові, який на протязі довгих століть був

жертвою несамовитого гніту і колоніального визиску польських і московських можновладців, та який жидівські циніки, пахтарі й аредатори, ніби черви, руйнували під моральним і матеріальним оглядом, припало щастя кувати свою долю під проводом Фірека. Найстрашніший ворог України — жидо-більшовизм, який загрожував нашій нації цілковитою загибеллю, валився під ударами німецького меча. І основному всь Україні вже звільнена. Воєнка Адольфа Гітлера прогнали з української землі наших історичних ворогів, — поляків і москалів. Український народ при допомозі нашої влади творить своє нове національне життя. Вже усувається залишки більшовицької колективізації, вже переводиться новий лад у ділянці українського ремесла і хоч війна ще не скінчена, відбудовується оплодженна більшовиками, українське духовне життя. Цим всім завдячуємо Адольфові Гітлерові. Також і те, що Україна включена знову у гурт європейських націй, де яких вона завжди належала і звідки її вихопили тільки московський, байдуже білий чи червоний імперіалізм, велике наше досягнення сучасних днів.

Адольф Гітлер для українського народу це символ визволення, це заповідь щасливого майбутнього. Від Фірека і від його співборців ми вчитимось любові до Батьківщини і праці та жертвенності для неї. Наші історики з вдячністю згадають ім'я того Вождя, який знищив Москву і Польщу і який привів нас в коло вільних європейських народів. В день народження Адольфа Гітлера кожний українець з щирим вдумуванням утворює в день вибуху цієї другої світової війни: «Так, як я самий готовий кожноразно віддати своє життя за Німеччину, так само цього ж я вимагаю від кожного іншого».

Ми розуміємо, що тепер це найбільша в історії людства війна, від вислуду якої залежить також і наше майбутнє. Ми також воюємо. Хоча і не на фронті, не в безпосередній стичності з червоними ордами, але біля своїх верстатів праці. Для вислуду війни жертвуємо своїм найкращим. Будемо боротись своїм трудом та героїзмом, як це роблять воєнки Гітлера на фронті. Перемога мусить бути нашою. Во від неї залежить новий лад у світі, в Європі, в Україні. Во від неї залежить не тільки світле майбутнє Німеччини, але також України. Євген Лазор.

Успіхи німецьких підводних човнів

ДНБ. Берлін.

По поданні у вівторок спеціальним звітним про заторплення ворожих кораблів, втрачених в кораблях-цистернах від початку діяння німецьких підводних човнів на американських водах піднесили на 88 кораблів-цистерн загальної тонажності 713.210 р.б.т. Це означає для противника втрату 1.000.000 тонн олії. Ця цифра відповідає 3-літній продукції олії в Німеччині в 1937 р.

При досягненнях німецьких підводних човнів, які на всіх морях виконують свою тяжку службу, належить передовсім згадати під увагу великі віддалі, на яких перепливають. Один мусить зробити приблизно наступні дороги: напр. від Вільгельмшафена: на море Бермуда 6.300 км., на Середземне море до Крети 7.500 км., до Північно-американського узбережжя 4.500 км., та до Карібського моря 7.200 км.

Врахувавши щойно осягнені успіхи, затопила воєнна флотилія та летунство від 1 до 14 квітня 1942 р. 50 ворожих торпедовельних кораблів загальної тонажності 350.000 р.б.т., що за день пересікло приблизно 23.000 р.б.т.

Затоплено 15 кораблів

ДНБ. Токіо.

Один командант японського воєнного корабля подає наступні подробиці про затоплення 15 великих ворожих торговельних кораблів, яке наступило протягом нещодавньої години: Атаку переведено зовсім близько до індійського узбережжя на британській конвої, який складався більше як з 20 кораблів. Японські воєнні кораблі плули так близько до індійського узбережжя, що видно було горбки та твердині на ворожому терені. Конвої замінено вчасно перед полуднем. Британці уважали мабуть японські кораблі британським морським час і не дали спокійно плути в південному напрямку. Коли японські кораблі так наблизилися до конвою, що виразно було видно 8 цалеві гармати, почали вони гургановий вогонь. Ворожі кораблі відчували погані наслідки японських гранат, заки вважали почали стріляти. На багатьох кораблях вибухла пожежа. Як перший затонув фрахтер 8.000 р.б.т., а за ним в коротких відступах часу 14 інших. Один корабель, який стався нездбаний до маневрування, крутився безрадно між японськими та власними кораблями, та не міг боронитися.

Створення нового уряду в Франції

ДНБ. Віші.

Французька служба звітності повідомляє: Від своєї останньої розмови з маршалом Петеном Пер Ляваль знову відбув конференцію з адміралом Дарляном. 14 квітня зустрілися маршал Петен, адмірал Дарлян і Пер Ляваль. Вони вирішили створити новий уряд побудований на нових основах.

У четвер, 16 квітня, маршал Петен, адмірал Дарлян і Пер Ляваль знову відбудуть спільну розмову.

„Нью-Йорк Таймс“ про зміни французького уряду

ДНБ. Женева.

Про враження з приводу зміни французького уряду у Вашингтоні «Нью-Йорк Таймс» пише, що тут говорять про можливість відкликання посла у Віші.

Представники ЗДА зайняли у Франції становище справжніх спостерігачів. Але це на випадок зривання взаємних відповідей. Під сучасну пору, згідно міркувань «Нью-Йорк Таймса», ледь можна на це рахувати, що ЗДА зірвали свої взаємини з Віші, або виходячи з того ж самого ефекту визнавали вільні французи як уряд.

Розчарування в ЗДА

ДНБ. Женева.

У Вашингтоні на вістку, що індійський національний конгрес відкинув британські пропозиції, зразу зареаговано глибоким розчаруванням з недовір'ям. Недавно прийняті повідомлення з Нью-Делі, будучи у положення покращало, викликали значні надії на те, що можна буде знайти розв'язку висловлюючи обі сторони. Ці надії тепер розвіялися, хоч у деяких колах готують думати, що чекаючи з коментарями, аж поки не буде повідомлення Кріпса.

Уступлення болгарського кабінету

ДНБ. Софія.

Болгарський прем'єр Філоф зголосив сьогодні королеві уступлення уряду. Король погодився на уступлення і уповноважив проф. Філофа створити новий уряд.

Як зачувається, наново будуть обсажені господарські міністерства, бо в останньому часі господарська політика міністра торгівлі Загорофа була сильно критикована.

Кріпс шукає підтримки

ДНБ. Амстердам.

Як про це повідомляється у спеціальному звітному листі з Нью-Делі, в наслідок відмовного рішення індійського національного конгресу, найближча фазаміс Кріпса буде правдоподібно присвячена намаганням збудувати для пропозиції підтримку інших партій Індії. Кажуть, що кроки в цьому напрямку вже пороблені. Як зачувається, Кріпс у п'ятницю ввечері відвідав президента ліги Мохана Магаса, щоб з ним далі обговорювати нові англійські пропозиції. Вислід цієї розмови з Кріпсом Магаса подасть виконавчому комітету ліги Мослем у суботу вранці, а остаточною відповідь ліги буде скоро передано Кріпсові.

Цвинтар кораблів

ДНБ. Стокгольм.

Північно-американський департамент флоту повідомляє, що в понеділок, недалеко атлантійського узбережжя, зторпедовано британський торговельний корабель. Далі повідомляється, що в суботу пополудні недалеко атлантійського узбережжя зторпедовано і затоплено корабель середньої величини «Лярдон». З Насса повідомляють, що туди прибули 30 врятованих членів залоги зторпедованого корабля.

З Ріо де Жанейро повідомляють, що врятовані члени залоги зторпедованих кораблів ЗДА висадилися у північно-бразильських пристанях. Далі — підводний човен орієнтовно зторпедовував торговельний корабель ЗДА.

Успіхи німецької воєнної флотилії та летунства

ДНБ.

В часі від грудня, знята затопила німецька воєнна флотилія та летунство в боях проти Англії наступні одиниці: 1 тяжкий крейсер, 3 легкі крейсери, 1 авіоматку, 14 ніщильників, 5 підводних човнів, 18 швидкоплавних та 3 сторожових човнів, 3 корвети, 4 торпедні човни, 3 контрторпедовці.

Пошкоджено: 1 тяжкий крейсер, 9 легких крейсерів, 15 ніщильників, 5 підводних та 4 швидкоплавних човнів і 5 інших бойових одиниць.

Далі затоплено 327 торговельних кораблів загальної тонажності 1.830.100 р.б.т.

ЮРІЙ ГОРЛІС-ГОРСЬКИЙ

Іх прийшло дванадцять*)

Іх прийшло дванадцять і заповнили тюремну лікарню молодими дзвінками голосами, подихами радісної юності роздумали понуру тишу, обезброїли похмурих дозорців жартовливими поглядами. То були молоді денські студентки медичної технікуму. Головний лікар нашої лікарні, який водночас був професором у медичній школі, здобув дозвіл, щоб практичне заняття відбувалися під його керівництвом у в'язниці.

Голоси дзвеніли по коридорах і зникали в палатах. Лікар знайомив їх з шпиталем. Тих ступаючи, пошестелюючи біленькими, накрохмаленими халатами, проходили вони пов мене.

Лікар підвів їх до ліжка підвішено, на якому завжди в одній позі, розкидали руки і ноги, лежав молодий хлопець.

*) До Рівного, переїздом з Берліна, завізав наш відомий письменник Ю. Горліс-Горський — автор «Холодного Яру», «У ворожому таборі», «Аве диктатор», «Отаман Хмара» та інших книжок, що свого часу здобули собі велику популярність, особливо серед молоді. Пан Г.-Г. став постійним співробітником нашого видавництва і в наступних числах «Волни» друкуватимуться його оповідання з підсоветського життя та репортажі з подорожі до Африки і Фінляндії.

Селадія.

— Це учасник зухвалого наскоку на державний банк в Одесі, про який ви, певно, читали в газетах. Оригінальна форма травматичного психозу наслідок стріляної рани в голову і спадку з висоти підчас втечі з харківської в'язниці.

Взяв хворого за руку.

— Здоров, Загорко!

Хлопець ввійшов в обличчя лікаря нерухомим, скляним поглядом.

— Ніколи — зайнята! — відповів заклопотано.

— Як почувася?

— Ніколи, ніколи — зайнята!

— Це було все, що вдалося відбутися з нього лікарям та підлім ГПУ.

Переїхали до мого сусіда.

— А це дідусь селянина. Йому ще сімдесят вісім років. Стане розслабленим мозку. До в'язниці прийшов ще здоровий. Наслідок моральних переживань і слабого відживлення — захворів безнадійно.

Лікар посадив дїда на ліжко.

— Ну як там, дїду?

Той мовчки посміхнувся радісно дитячою посмішкою, і, робивши з пальців хреста, поцілував його з обох боків.

— Він не чує й зле бачить.

— А на що його тут тримають? — обізвалася з обуренням одна із студенток.

Лікар знизав плечима.

— Це вже не в нашій владі.

Ми писали до ГПУ про його стан... Він ще під слідством в якійсь контрреволюційній справі...

Зупинилися коло мого ліжка.

— Це — параноїдальна форма психозу. Хвороба хронічна. Покищо дає ще часті недовіри. Манія величисті помпана з манією переслідування. Важкі галюцинації під впливом яких випадає в депресію, не балакає, не їсть, як о тепер, і тоді ми тижнями приймаємо штучне відживлення. Прояви негативізму.

Він наблизився і потягнув до себе мою руку.

Я з силою шарпнув її назад.

— Товаришу, чого це ви сердитесь на мене?

Нахмурившись, уперто дивлюся в одну точку на своїх грудях.

Лікар підняв мені віко.

— Зірниця під цей час розширена. На світло майже не реагує. Хворий був присуджений до розстрілу. У в'язниці вже шостий рік. Ми робили заходи про звільнення, але надзвичайна сесія відмовила. Ставимо питання про скликання комісії експертів і про перенесення назавжди до психіатрії, як невилічимого.

— А за що він? — запитало кілька голосів.

— Українська контрреволюція...

Дванадцять пар різнобарвних очей зирнули на мене з цікавістю.

Я не помиляючись читав в їх душах. Це ж були широкі, полтавочки, які оділилися від

предків не тільки ту м'яку вимову, а й ту «невеличиму хворобу», яка млісно стискала їм серця, коли букви складалися в слово «Україна».

Відходили до наступної палати.

Останньою виходила невисока, міцно збудована дівчина з ясними сірими очима. Глянувши на таблицю з моїм прізвиськом, якось запитливо подивилася на мене, ніби втілася непомітним рухом очей. Пригадує собі полтавських знайомих... Дурниця! Їй тепер 17 — 18 років. Коли я був арештований, вона була ще малою... Але чого вона хіляла. Нові враження заволоділи мозком і завдали йому нову порцію праці. Це мене злостило. В ті дні для мозку була поважніша праця.

Я — диктатор України. Маю сильну армію, озброєну в найновіші, незнані нікому, засоби війни. По своєму бажанню ломаю кордони і змінюю мапу Європи. Маю вісімсот чоловіків особистої охорони, в чорних уборах на чорних автах. У Києві, над Дніпром мій величний замок з чорного мармуру.

Зваливши до купи засади анархізму, фашизму, демократії й комунізму — я виторвав «цілком нову політичну систему», який нема ніде рівної. Але ГПУ хоче вбити мене. Підсилає для цього своїх агентів. По ночах скрадаються до мого ліжка темні постаті з голкою, намоченою в отруї, щоб завдати мені смертельного укол. Підмішують мені до їжі отрути. Часом у цьому всьому шкитилася лю-

гіка, та власне цього вимагала моя хвороба. Я не «захворів» на класичну параною з її постійним і «логічним» маячінням, незмірно легшу для симуляції, бо хотів мати право на «ремісію», перерви в недузі, підчас яких міг би відпочити і повернутися до здоров'я людини. Інакше, під впливом аутосугестії, міг би протягом тих років насправді пожеволіти. Ті «нелогічності» — були найнебезпечнішим місцем, їх треба було детально і суворо-логічно обдумати. Я старанно підготовлювався, бо за яких два тижні, перед комісією з сильних експертів психіатрів і представників влади — мав захищати дисертацію на звання невилічимого вар'ята.

Вигнавши з голови білі халатки, перебіраю в пам'яті теоретичні мудрощі Бехтерева, Осіпова, Гіларовського. Пригадую практичні спостереження з двох психіатричних лікарень, в яких побував перед тим. Детально уявляю собі засідання комісії. Пронизуючий з-під сивих брів погляд доктора Гаха, обличчя найдиченого прокурора, недовірливий погляд представника ГПУ.

Перебіраю десятки можливих запитань і одумую відповіді. І тисячний раз повторюю собі, що перший з усіх присутніх, хто буде змушений повірити у те, що я дійсно божевільний — це я сам. Але думки непомітно перебігли з кабінету лікаря до іншого, до того, захованого серед одного великого будинку, з важкими

крицевими сейфами, де в сірих і зелених обгортках лежала доля й життя тисяч людей. Стадалися сталеві очі «товариша Галіцкого, начальника контррозвідки ГПУ. Його спокійний, з добре прихованою злосію голос, коли я сидів проти нього — вже без револьвера в кишені:

— Ну, пане, (вже не «товаришу») ваша карта побита.

Так, моя «карта» вже була побита. Але тепер вже тільки на половину, бо життя я відіграв назад. Якщо воно не перерветься в тюремних мурах, або на Ціночці, то та зрадлива карта ще може виграти... Покищо я витягнув другу карту і поставивши на неї тюрму, хочу виграти на неї безтермінову ліценцію для божевільних. Тоді я викину на стіл третю карту і поставлю на неї ту ліценцію, щоб виграти — волю. А тоді? Серце млісно стискається. Так хочеться «виграти» від життя трохи спокою... Звідкись знову виринули лагідні сірі очі...

Вже давно настав вечір. Двері палати замкнені на ключ. Я лежав під стіною і крізь вишкурку не було видно мого ліжка.

Достаю з потайної скрині малесеньку пляшечку з легким розчином бекладю і кінчиком аати запускаю очі. На завтра порція півтемного хліба. Вже п'ятий день мене годували зовсім. Шалено хотілося їсти. Хотілося вкрасти той хліб від самого себе й жадібно проковтати.

Література й мистецтво

ІЗ СПІЛКИ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ У ЛЬВОВІ

Під час зборів Спілки Українських Письменників вибрано Надзирну Раду Спілки Українських Письменників, у склад якої ввійшли: дир. Константина Малицька, акад. проф. д-р Ф. Колесса, акад. проф. д-р В. Шурат, проф. М. Матив-Мельник і ред. Е. Яворівський. На місці проф. М. Мельника, який був скарбником правління, вибрано скарбником дир. Брилинського. Таким чином Правління Спілки представляється ось так: Голова проф. д-р В. Павловський, який помер у Львові 5.4.42 р., заст. голови — дир. Цукровський і д-р Р. Сидик, відпо-відальний секретар — мгр. В. Шаан, скарбник — дир. М. Брилинський. Надзирна Рада укомплектувалася в такому складі: голова — акад. проф. д-р В. Шурат, заст. голови — дир. Константин Малицька, секретар Євген Яворівський.

З НОВИХ ВИДАНЬ

Накладом О. Гарразовіча в Ляйпцигу вийшла з друку книга вибраних українських новел в німецьких перекладах, п. н. «Шолле» (Рілля). До цього вибору ввійшли новелі таких авторів: Франка, Чернявського, Тесленка, Стефаніка, Черемшини, Кобилянської, Копицького, Лепкого, Косицького, Хвильового, Косача, Перфоновича. Переклади пера п. Марії Мірчукової, вступну статтю про українське письменство написав проф. І. Мірчук.

У видавництві О. Штольберга в Берліні вийшла під редакцією др. Георга Ляйбрандта книга про Україну в німецькій мові п. н. «Ді Україне».

ВИДАВНИЧІ ПЛАНИ УКРАЇНСЬКОГО ВИДАВНИЦТВА У ЛЬВОВІ

На цю тему виголосив Ред. Др. М. Шлемкевич 18 березня цікавий реферат у залі Літературно-мистецького Клубу у Львові, яку виступили виступити члени Спілки Українських Письменників та інших мистецьких спілок, Секції центрального Українського Комітету. Референт зазнав, що присутніх з привітанням укр. українського Видавництва на найближчі місяці з ділянки науки, літератури та мистецтва. По рефераті, що викликав велике оживлення серед аудиторії, привітні ставили деякі запити, на які референт відповів, чим сходилин і закінчено.

«МАТИ-НАЙМИЧКА» НА БЕРЛІНСЬКІЙ СЦЕНІ

15 березня ц. р. відіграв аматорський гурток при філії УНО в Берліні драму «Мати-Наймичка» Тогобічного. Хоч і ця друга, з черги, українська вистава в Берліні була ще не зовсім задовільна, то проте була багато краща під кожним оглядом, ніж попередня «Його велике кохання». Ця велика зміна на краще показує, що коли на підготовку вистави візьметься людина з більшим театральним досвідом, ніж той, який підбере собі до співпраці людей та розділить помірних відповідей, тоді навіть серед таких важких умов, в яких ні режисер, ні актори не мають багато вільного часу на вичування ролі, ні залі на проби-вистави все ж таки виходять можливі.

ТУРНЕ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ХОРУ ПО ГОРИЩІНІ ШЛЕСЬКУ

Український національний хор під дир. Володимира Божика виїхав у турне по Горіщину Шлеську і там дасть 8 концертів у 8-ми місяцях. Ти концерти влаштує для українських виступників Арбайтсфронт (Крафт дурх Фройде). БДФ.

ЦІКАВА Й АКТУАЛЬНА ПІСЬ

Перед кількома днями відбулися у Львові чергові сходи Спілки Українських письменників, на яких обговорювалося питання п'єси Константина Малицького, що йде далі з небувалим успіхом у львівському театрі. Сходина відкрив голова Спілки Др. Гр. Луницький, після чого письменник О. Голово, спинившись довшіє тих часів в Україні, які змалювали в п'єсі подвиги оцінку. Мірлом зацікавлення привабливо було те, що в дискусії забирали голос кільканадцять осіб. Незабаром (у половині квітня) відбудеться у приватній Літературно-Мистецького Клубу літературний суд над п'єсою К. Гулала — перша цього роду українська імпреза на терені Львова.

У Львові існує Спілка Українських Письменників, яка об'єднала вже 34 членів з Львова та з-поза Львова. Метою спілки є об'єднати всіх українських письменників крає, а створити організаційні клірини в інших краях осередках, як у Станіславові, Тарнополі, Коломиї і т. д. Загалом завданням спілки буде спонукати письменників до живішої літературної діяльності, створюючи їм догідні видавничі можливості, а також улаштувати свята і авторські вечори. Померших письменників та сучасних авторів, що мало відомі широкому загалові.

УРОЧИСТІ ЗБОРИ КИЇВСЬКОЇ КОНСЕРВАТОРІЇ

В Київській музично-драматичній консерваторії 20 березня ц. р. відбулися урочисті збори, присвячені сотим роковинам народження батька української музики композитора Миколи Лисенка. На зборах були виголошені реферати: «Роль М. Лисенка в театральній освіті України» (п. М. Марченко), «Український музичний фольклор» (М. Лисенко) (п. Гайдай), «Український театр і М. Лисенко» (п. Сагатівський), «Опера творчість М. Лисенка» (п. Пашкович). Крім цього син славного композитора — директор Консерваторії Остап Лисенко поділився з присутніми споминами про свого батька.

Київська Консерваторія постановила подарувати Ляйпцигській Консерваторії, де в 1888 р. одержав свою освіту М. Лисенко, портрет композитора. Концертна частина урочистих зборів складалася з уривків з опер М. Лисенка і окремих вокальних творів у виконанні учнів Консерваторії.

СІЧНЕВІ РОКОВИНИ В ЗАГРЕБІ

Українське Представництво в Незалежній Державі Хорватії влаштувало дня 31 січня 1942 року святочну Академію з нагоди Січневих Роковин, на якій були присутні крім досить численної української публіки з Загребу і ближчої околиці, також і хорвати — передусім члени Усташського Руху.

Українське Видавництво у Львові видало ряд популярних книжок малого кишенькового формату: «Визвольна боротьба українського народу» — Омеляна Терлецького, «Маркіан Шашкевич» — Михайла Божика та «Нова організація німецького села» — Євгена Храпливого.

В Києві ще наприкінці минулого року накладом «Українського Слова» вийшла третій видання брошури Олега Штуля «Віки говорять» (конспект історії України) з обгорткою М. Середи та Євгена Лазора «Справжнє обличчя комсомолу» (ЛКСМУ) з передмовою П. Олійника.

Відділ пропаганди Житомирської Управи видав у Довбиші на Волині брошуру Олега Штуля «Віки говорять» другим виданням та брошуру Кардаса «Український Націоналізм».

В Києві накладом Української Церковної Ради появилася перекладена на українську мову Скорошена Мінея на Січень — Березень. Церковна Рада надала випускати церковні богослужбові книжки українською мовою.

В Науковій Бібліотеці В-во Ю. Тищенко в Празі виїхав книжки: «Український правопис і правописний словник» — Ярослав Рудницького та «Небо й людина» — (Розв'яз астрономічних поглядів) — проф. Б. Лисяньського.

Українське Видавництво в Кракові видало ілюстрований порядник як вести працю в Жіночій Секції Українського Освітнього Товариства, написаний О. Кисілевською п. н. «Українська селянка при праці».

Холмське Спархіяльне Братство видало малу інформаційну книжечку з приводу 60-літньої іменини Іларіона п. м. «Людина праці».

В серії «Праці Українського Наукового Інституту», (Варшава) як 55 том, книга 12 в серії економічній, вийшла праця знаменитого українського гідролога проф. інж. Івана Шовгенова п. н. «Водне господарство на українських землях в Європі», стор. 104 великої вісімки з мапою. В тексті уміщено 11 рисунків.

Накладом Українського Видавництва (Краків — Львів) вийшла новим виданням історична повість Андрія Чайківського «За сестрою» як також календар українського юнака Дорога на 1942 рік.

М. Василенко у київській «Українській Слово» писав, що з родини передчасно вмерлого композитора Кирила Стеценка зберіглося чимало оригінальних недрукованих музичних небижіжків. Цікаво б було вяснити, яка доля спіткала вже цілком викінчену оперу «Гайдамаки» що її покійний композитор мав при собі вже в 1919 р. в Кам'янці й інколи грав на клавирі перед кількома знайомими.

У Бердичеві В-во ім. Богдана Хмельницького видало в кількості 10 тисяч прим. «Ранкові та вечірні молитви та календар християнських свят», а також «Християнський катехизис».

В Маріуполі вийшов обмеженим накладом для церков і шкіл збірник молитов в українській мові.

У Львові з нагоди останньої мистецької вистави в Товаристві мистців відбулася велика іскра, в якій взяло участь багато діячів мистецтва, обговорюючи переважно слабі сторони крайового мистецького життя та його організації, що їх можна було помітити на цій останній виставі.

Увага!

З днем 1 квітня ц. р. наново відкрився лікарня, з відділами: хірургічним, положнично-гінекологічним, внутрішнім та інфекційним, при вул. Німецької Армії ч. 48 (була жидівська лікарня).

При лікарні існує амбулаторія.

Др. Раєвський.
Старший лікар

Оголошення

Der Gebietskommissar Rowno, 14. April 1942.
in Rowno
Akten: A II 8

BEKANNTMACHUNG

BETREFF: Ausweisungspflicht.

Für das gesamte Gebiet Rowno ordne ich an, dass alle Einwohner ständig ihren Personalausweis und ihre Arbeitskarte, soweit sie im Besitze einer solchen sind, bei sich zu führen haben. Personen, die bei Kontrollen ohne Ausweis und Arbeitskarte angetroffen werden, können polizeilich bestraft, und in Zwangsarbeit eingewiesen werden.

Der Gebietskommissar
gez. Dr. BEER.

Гербітскомісар Рівне, 14 квітня 1942.
в Рівному.

ОГОЛОШЕННЯ

Заряджую для цілої Рівненської округи, щоб всі мешканці тримали стало при собі свої персональні виказки та робітничі картки, хто тільки їх має. Особи, яких під час контролі зустрінеться без вищезгаданих документів, можуть бути поліційно покарані та передані до примусової праці.

Гербітскомісар
підписаний Др. БЕРР.
1—3

Bekanntmachung.

Wir machen der Bevölkerung der Stadt Rowno bekannt, dass vom 20. April 1942 ab, die Impfungen gegen Pocken, für Kinder, die im Jahre 1940 und 1941 geboren sind, beginnen.

Die Impfungen werden in der Poliklinik, Rosbata (chem. Peretza) Rosbithastrasse 87 täglich von 2—6 Uhr nachmittags durchgeführt.

Sanitätsabteilung
der Stadt Rowno

Оголошення.

Доводимо до відома населення м. Рівного про те, що з 20 квітня ц. р., розпочинаються щеплення проти віспи дітей, народжених 1940 і 1941 р.

Щеплення будуть проводитись в Поліклініці вул. І. Осбита (Переця) 87, щодня від год. 2 до 6 пополудня.

Міський Санітарний Відділ
м. Рівного.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Всіх Ви. Передплатників в Україні і закордоном повідомляємо, що висота передплати на наш часоспис дещо змінена з огляду на те, що покищо немає зниженої т.зв. гуртової поштової оплати на часосписи.

Тому передплата від 1-го квітня ц. р. вноситься:

на часоспис:

«ВОЛИНЬ» — 25 крб. 35 крб.
«Орленя» — 12 15

Хто надіслав меншу суму на передплату повинен негайно доповнити її згідно з повинним мінімумом інакше припинимо вислати часосписи зараз по вичерпанні надісланого квоти.

Звертаємо увагу, що пересилка грошей до нас триває доволі довго — часом навіть 10-12 днів тому треба заздалегідь вислати передплату. З огляду на те, що немає покищо надійного налагодженого поштового зв'язку — нових передплатників не приймаємо, а кола мико цього вилатити їх гроші на нову передплату, то їх передамо на Додомогоний Комітет доповнення в Рівному.

Українське Видавництво «Волинь»
Рівне, (Україна), вул. Німецька 39.
Ukrainischer Verlag „Wolhynien“
Rowno, (Ukraine), Deutsche Str. 39.

761 5—5

ОКРУЖНА ПРОСВІТА В РІВНОМУ

псшукує працівників.

Освіта не нижче середньої.

Становища платні.

874 1—5.

Gute Köchin sucht Arbeit, spricht deutsch. Vorschlagen: Gut baltisch. Str. 73.

Практична добра кухарка, яка володіє німецькою мовою шукає праці.

Залашуватись: Рівне, вул. Горбачевського 3.

698 1—2

Леванцова Людмила з Володимир-Устуду уневажнює загублений паспорт № 334.

875 1—1

Нижник Федір уневажнює карту перемолу видану Районовою Управою в Рівному.

876 1—1

Гаврилук Павло з Мечиславки Млинівського р-ну, уневажнює карту перемолу, тимчасову посвідку, квит з цукроварні Мізоч.

877 1—1

Друченко Афанасія уневажнює загублену карту перемолу, видану Миською Управою в Дубні.

878 1—1

Ровний Олександр з Кліщини, уневажнює загублену карту перемолу, видану Дубенською Районовою Управою.

879 1—1

Уневажнюються харчові картки Мельникових Дмитра, Людмили й Алли, видамі Миською Управою в Дубні.

880 1—1

Тарасюк Микола з Тараканова, уневажнює карту перемолу, видану Районовою Управою в Дубні.

881 1—1

Куас-де-Пенна Софія й Аліна уневажнюють карти харчові № 10 й № 147/52, видані Миською Управою в Рівному.

885 1—1

Сивіцький Степан неважнює карти харчові на три особи, видані Миською Управою в Рівному.

887 1—1

Петрук Марко уневажнює карту перемолу, видану Районовою Управою в Клевани.

888 1—1

УВАГА!

Хто подав оголошення в справі: (олоненні): Пончука Федора, Таласюка Григорія і Ляшука Андрія, які були заборані в полон під Вілою Церквою, а тепер знаходяться в Німеччині, проситься зголосити свого адресу Кирилові Ляшукові в с. Пруська, або до Адміністрації В-ва «Волинь».

814 1—2

Хто знає про долю Лазарова Федора з с. Глинка в Золотоні, який був ляхом в с. Дорогошай Великій, об'єднаний НКВД і сидів в'язницею в Рівному та Дубні, Сидір, повідомити Василю Лазарова.

884 1—1

Хто знає би про долю Якубчука Йосипа з с. Погорільці на Дубенщині, вивезений 23 серпня 1940 р. з Дубенської в'язниці в Свердловську область Івкельський район, проситься повідомити Адміністрацію В-ва «Волинь».

Зоя Широко, літ 10. Була в Новоселіві й 25.6.41 р. вивезена польовими разом з іншими дітьми в напрямку на Рівне—Корець. Всіх хто знає про її долю просимо повідомити Районову Управу в Сарнах.

Хто знає би про долю Кравченка Ольги, Кравченко Наталії, Кравченко Миколи та Дудка Ефросії, що до 22 червня 1941 року проживали в с. Кам'яні, Кропівського району, Сумської області, просимо повідомити Кравченку Нікіфора, м. Славути, Кам'янець-Подільська область Торбідділ.

873 1—1

Хто знає про долю Вороника Андрія з с. Опарисів арештованого 27 червня 1941 р. й вивезено до Бродів. Просимо повідомити родину.

886 1—1

Пошукує Марусю і Віру Романченко, Юлію Гарамачук, сестри, яких разом з МТС Мирозів, Млинівського району, на Дубенщині. Савицький Л., Муравля.

857 9—10

Пошукує Кобзар Іванку, Кобзар Богдана і Михайла Верзу. Хто знає про них просимо повідомити Гуляка Степана, до В-ва «Волинь» в Рівному.

815 2—3

Шукаємо заборані до червоної армії:

Латюк Михайло з Теслугова на Дубенщині, служив у м. Ахтирка, Сумської області. Проситься повідомити Михайла Логнюка.

870 1—1

Микола Захарчук з с. Матіївки, Тучинського р-ну, Рівненської обл. Служив у м. Орел. Просимо повідомити Захарчука Павла.

871 1—1

Василь Нічипоренко з хутора Кругле, Рівненського р-ну. Служив у м. Н. Гінськ і перебував у Таборі полонених в м. Ліді. Проситься повідомити Сіменчука Михайла.

872 1—1

Степан Куценський з с. Тараканова біля Дубна, служив у Дубні. Проситься повідомити Адміністрацію В-ва «Волинь».

Олексій Панасюк з с. Урванки, р-н Золотоні, служив у м. Кам'яні. Попав у полон під Смоленськом. Проситься повідомити Панасюка Марка.

883 1—1

Дорошук Тиміш з с. Вапня, Рівненської області. Проситься повідомити Дорошук Хевронію.

888 1—1

На прес-фонд час. «Волинь» зголосили: Громадяни с. Олишова, Дубенської округи, за ініціативою голови Т-ва «Просвіта» Гравандера Миліна — 42 крб.

Громадяни с. Підліска за ініціативою Стукала Дмитра — 10 крб. Фесюк Іван з с. Влудова — 4 крб. Готаман Степан з с. Влудова — 50 крб.

Гурток «Просвіта» в Млинові — 80 крб.

На вєслі в Антонович Миколи та Варвари в с. Підліска, Солянського р-ну, зібрано — 100 крб.

690—936 1—1

На прес-фонд час. «Волинь» зголосили:

Микола Галай с. Ул. Барві, зібрав на нечорниціх — 140 крб. Протодей Гаюк Семен м. Заслава — 100 крб.

Олександр Гаюк м. Заслава — 50 крб.

Аматорський гурток с. Молода, Дубенського р-ну — 200 крб. Молодь с. Меліжир, Острозького р-ну — 50 крб.

Громадяни с. Дубля, Демидівського р-ну — 200 крб.

831—136 1—1

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ: За текстом серед звичайних оголошень ціна сторінки коштує 6.000 крб., пів сторінки 3.100 крб., чверть сторінки 1.600 крб., восьма частина 800 крб., шістнадцята частина 400 крб. Меліжирським оголошенням міститься за оплатою 2 крб. за 1 мм. на одну спалату (стовпець). Сторінка має 6 спалат (стовпців). Дрібні оголошення рахують по 4 крб. за одне слово. Товстий друк рахують подвійно. При замовленні більше як 3 рази даємо 10% опусту. Від 10 разів — 10% опусту. На бажання приймаємо окремі оферти та кошториси. Намажність за оголошення платна згорі.

За зміст оголошень Редакція не відповідає.

ПЕРЕДПЛАТА: Часоспис «Волинь» виходить 3 рази в тиждень, на четвер і на неділю. Окреме число коштує 1 крб. Чвертьрічна передплата з поштовою пересилкою — 35 крб. Поштою висилаємо до тих місцевостей, де є поштовий уряд. І лише для тих передплатників, які передплатили часоспис до кінця березня ц. р. Нова передплата з 1 квітня не приймаємо з огляду на те, що немає налагодженого поштового зв'язку. Безправильно надіслану передплату передамо на Додомогоний Комітет полонених в Рівному і з того приводу не будемо виходити в переписку. У випадку вищої сили, яка унеможливіть надіслати часосписи або його доручання передплатникам чи іншим замовцям, Видавництво не відповідає і вилучених наперед грошей не повертає. Година праці в адміністрації від 8—13 і від 13—18 год. кожного дня. В неділі і свята дикжур від 10—12 години.

ВИДАВЦІ: Українське Видавництво «Волинь» св. с. обл. від. в Рівному. Основнопожикни і головний редактор СТЕПАН СКИПНИК. Головний редактор приймає інтерв'ю кожного дня від 10—13. Редакція застерігає собі право вилучати рукописи невикористаний матеріал на повертяться.

Друкується в Друкарні Рівненській в Клевани.

711.8 2893 4 15992/4